

gen af personlig Kommuneskat. Dog har man anset det rettest ikke at kræve Formueskat af Formuer paa under 20,000 Kr., naar den paagældendes Indtægter ikke have naaet 800 Kr.

Medens Formueskatten til Staten ifølge Lov Nr. 104 af 15. Maj 1903 § 1 er ansat til 0,6 pro mille (60 Øre af tusinde Kr.) aarlig, er Grundbeløbet for den her omhandlede Formueskat til Københavns Kommune fastsat saaledes, at der aarlig af Formuer paa indtil 100,000 Kr. kun svares 0,3 pro mille (30 Øre af tusinde Kroner) samt af større Formuer 0,3 pro mille af 100,000 Kr. og 0,6 pro mille af Resten.

Til § 9.

Denne Paragraf er i det væsentlige overensstemmende med Bestemmelserne i Lov Nr. 104 af 15. Maj 1903 § 27, 2det Stykke.

Til §§ 10—20.

De i disse Paragraffer indeholdte Bestemmelser svare i alt væsentligt til de nu gældende Regler for Ligningsmyndighedernes Sammensætning og Virksomhed m. v.

I § 17 er det dog foreslaaet, at Skatteraadets Virksomhed udvides til ogsaa at omfatte Skatteansættelsen af de Personer, der i Henhold til §§ 4 og 6 i den kommunale Skattelov Nr. 85 af 15. Maj 1903 efter Skatteligningens Affattelse ved Tilflytning eller paa anden Maade blive skattepligtige til København, da det er tids-spildende og upraktisk at udstykke dette Ligningsarbejde imellem det store Antal Ligningsmænd, for hvem de nævnte Personer ofte ere ubekendte.

For at befri Overskatteraadet for Arbejdet med Gennemgangen af en stor Del Klager, der — paa Grund af fremkomne Oplysninger, som ikke have foreligget ved Ansættelsen, — straks kunne efterkommes, er der derhos tillagt Skatteraadet Bemyndigelse til, for saa vidt der klages over de af det selv foretagne Ansættelser, paany at tage de paagældende Ansættelser under Overvejelse og eventuelt forandre dem.

Den Ret, der hidtil har tilkommet Overskatteraadet til at lade Skatteyderne bekræfte de af dem afgivne Erklæringer

med Ed (Lov 19. Februar 1861 § 20), vil efter Forslaget bortfalde.

Til § 21.

Ved Anvendelsen af Bestemmelserne i denne Paragraf betragtes Indkomst- og Formueskatten som en Enhed; det er Skattens Grundbeløb, der maa forhøjes eller nedsættes med en for begge Skatter fælles Procent, naar Totalbeløbet skal fastsættes. Naar Indkomst- og Formueskatten f. Eks. i et givet Aar antages med sit Grundbeløb at ville indbringe i alt ca. 5 Millioner Kr., men Budgettet kræver $5\frac{1}{2}$ Millioner Kr., maa saa vel hvert enkelt Indkomstskattebeløb som hvert enkelt Formueskattebeløb forhøjes med 10 p. Ct.

Idet der ved denne Bestemmelse indrømmes Københavns Kommune Bevægelsesfrihed med Hensyn til Skatteudskrivningen, har man fundet det rigtigst for København at indføre Bestemmelser, der svare til de for Landets øvrige Kommuner i Lov om kommunale Valg Nr. 79 af 20. April 1908 § 22 indeholdte, hvorefter Spørgsmaalet om Skatteudskrivningens Størrelse under nærmere angivne Omstændigheder kan blive forelagt Vælgerne til Afgørelse. Da der derved aabnes en Mulighed for Afholdelse af Valg udenfor de ordinære Tidspunkter, har man ment at burde paabyde, at der hvert Aar bliver at affatte kommunale Valglisten i København, ligesom Tilfældet er for Kommuner udenfor København.

Ved Affattelsen af de paagældende Regler har man ment at kunne bortse fra Spørgsmaalet om Forhøjelse af Udskrivningsbeløbet ved Tillægsudskrivning i Aarets Løb, idet dette ikke finder Anvendelse i Københavns Kommune.

Til § 22.

Efter den foreslaaede Affattelse af denne Paragraf ville de hidtil gældende Bestemmelser om urigtig Selvangivelse (Lov af 19. Februar 1861 § 21 og Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 28) blive udvidede, saaledes at de ramme alle de hyppigst forekommende Tilfælde, i hvilke skattepligtige Personer og Selskaber søge at unddrage sig Skat til Kommunen. Man har derhos anset det rettest udtrykkelig at fastslaa Erstatningspligt for Skatteydere, der i god Tro have betalt for lidt Skat.